

Miért van szükség a FORUM KLUBRA?

Közel egy éve, hogy Szegeden megalakult a Fórum Klub. A vezetősége az előtt a feladat előtt állott, hogy a semmiből teremtsen egy Klubot, ahol az értelmiség a névnek megfelelő klubéletet éljen. Ez szinte lehetetlennek látszott, tekintve, hogy az értelmiség éppen az a társadalmi réteg, melyet a fasizmus és a háború a legjobban sújtott, mely elvesztette azt az anyagi alapot, amelyre kulturája épült és ezért a kultúra kollektív ápolásának a lehetősége is — mely a klub célja — éppen anyagi okokból kivételnek tűnt fel. De az MKP legjobbjainak aktív támogatása mellett a demokratikus kormányzat segítségével jött — s amint a Délmagyarországi olvasói tudják — a belügyminiszter a szegedi Fórum Klubnak juttatta a felosztott DNKE vagyont.

Ez a bizalom és ez a nagy vagyon kötelez. Kötelességünk beváltani a programunkat: Szeged gondolkodó — és mert gondolkodó — haladó értelmiségének pártokra való tekintet nélküli összefogását. Ennek az összefogásnak abban a baráti légkörben kell megszerveznünk, amelyet a klubélet a szellemi vitatkozások, a tudományos és irodalmi esték művészeti viták teremtenek meg. A gondolkodó ember mindig megbecsüli a másikban a teremtő szellemet.

Célunk: a modern kultúrember igényeit kielégítő, a külföldi irodalmat is magába foglaló irodalmi, tudományos művészeti könyvtár, folyóirat olvasó megteremtése, hasonló tárgyú vitafesték rendezése, helybéli és országos nevű előadók, külföldi vendégek meghívása. E téren különösen ápolnunk kell a déli szomszédainkkal, jugoszláv, román, bolgár barátainkkal a kulturális barátságot. Hangversenyek rendezése, kamaradarabok bemutatása, képzőművészeti kiállítások mind programunkban vannak. Tervbevetjük, hogy a szegedi képzőművészek alkotásaiból állandó kiállítást rendezünk.

Azt akarjuk, hogy a Fórum Klub nevéhez hűen, a Délvidék és talán a délkeleturópai népek szelleme fóruma legyen. Azt akarjuk, hogy találkozóhelye legyen a régi és az új, a népből feltörő értelmiségnek, azt akarjuk, hogy ez a két réteg egységesé váljék és pedig a szellemi alkotásban és az új szellem, az új ember kialakításában, csupán ebben látjuk Klubunknak exkluzivitását is. Az új értelmiségért mindent tőlünk telhetőt meg kell tenni. A kezdeti nehézségek leküzdése után — mert vagyonunk nem jövedelmező ház és mezőgazdasági ingatlan — ösztöndíjak alapítása, képzőművészeti és irodalmi pályadíjak kitűzése és a népi kollégiumok támogatása is kötelességünk. Az új szellemiség kialakítása terén nagyon-nagyon sok a tennivaló az egész országban — ehhez mi szegediek is hozzá akarunk járulni, ezért volt szükség Fórum Klubra.

DR. SZTODOLNIK LÁSZLÓ,
a Fórum Klub ügyvezető elnöke

Kölcsönökkel
kedvező feltételekkel folyósít,
Bérlőket
előnyösen kamatoztat,
Szegedi Népbank Szövetkezet
mint az OSZH. tagja
SZECHENYI-TÉR 12.

Még a jubileumi évben

felépül Szegeden az ifjúsági város

melyet a legnagyobb magyar költőről, Petőfi Sándorról neveznek el

Az 1848-as szabadságharc nagy évfordulóját a szegedi ifjúság hatalmas intézmény létrehozásával kívánja megőrizni. Ez az intézmény a szegedi Petőfi Sándor Ifjúsági város, amely méltó párja a Budapesten épülő Tímót-utca ifjúsági városnak.

Az ifjúsági város létrehozását az ifjúság rendelkezésre álló intézmények hiánya és rossz felszerelése indokolta. A szegedi fiatalok általános kulturális szempontból, a szakoktatási kérdések megvalósításánál és a testnevelés terén az intézmények hiánya miatt nem működhettek eredményesen.

A hároméves terv — az ifjúsági város alapja

Szeged ifjúsági elgondolását szorosabban beépítette az ország és a város hároméves tervébe és így annak megvalósítása három évre méreteződött. A jubileumi évben azonban a tervet jelentős részben megvalósítják már, úgyhogy fiataljaink Petőfi-Kossuth évében már jórészt használhatják a magyar demokrácia jubileumi ajándékát.

A tervek megvalósításához szükséges anyagi beruházásokat a 3 éves terv költségvetésébe beillesztették, úgyhogy a megvalósítása elől a nagyobbik akadály — a fedezet előteremtése, bizonyos mértékig elhárítható.

Miből áll az ifjúsági város?

Az általános kulturális hiányok pótlására hatalmas központi ifjúsági előadótérmet létesítenek, amely minden méretű tömegmozdulásra alkalmas válik. Kulturális téren az ifjúsági város keretében egy újabb népi kollégiumot, a technikus kollégiumot, állítanak fel. Az utóbbi mozgalomnak nagy tágas és célszerű helyiségekből álló otthon, azonkívül számos kisebb előadótérmet, szórakozóhelyiséget rendeznek be.

A tervek — amelyekbe betekintést nyerhettünk — oly széleskörű kulturális lehetőségeket biztosítanak minden fiatalnak, az egész fiatal uttorótól kezdve az egyetemistáig, mint eddig Szegeden és az országban sehol és soha.

Tanoncotthontól a fedettuszodáig

Az iparosifjúság részére tanoncotthont és a szakoktatás tökéletesítésére tanonc mintaközpont műhelyt állítanak fel. Az ifjúsági város terve tömegsport szempontokból is jelentős kívánt lenni, ezért nagy tornatermet, futball-, kosárlabda-, röplabdapályát, megfelelő modern állandó, fűdő-, zuhanyozóhelyiségekkel biztosít. A pályahiány

boltyán ki nem bontakozható ifjúsági sport kérdése tehát végleges megoldáshoz jut.

Sportszempontból legjelentősebb azonban a fedettuszoda elgondolása, amely a téli uszósportot lendíti fel, remélhetőleg országos színvonalra.

Ahol háborúra neveltek — most békét építenek

A létesítmények központja a volt huszárlaktanya. Hatalmas területen fekvő, rengeteg anyag beépítésével létesült monstrumban a pattogó vezényszavak helyett a békés ifjúsági kulturális sportmunka zaja hallatszik ezentúl.

Az illetékes katonai hatóságok nagy megértéssel átadták a lakományt úgy, hogy részleges lebontással, átépítéssel, új épületek létesítésével a külön helyhez kötött intézmények kívüli időformán mindent egy helyen valószínűsíthetnek meg.

Hogyan lesz a huszárlaktanyából kulturális és sportközpont?

Az építés motorja az Ifjúsági Város Építő Bizottsága, amely a

48-as Ifjúsági Bizottságból alakult le. Az egész elgondolás sikerének biztosítására védnöki testületet szerveznek, amelybe országos kiválóságokat, Tildy Zoltán köztársasági elnöktől kezdve, kérnek fel. De szerepelnek Szeged és környékének társadalmilag, politikailag jeles személyei is.

Maga az ifjúság rohammunkával vesz részt. Minden demokratikus ifjúsági tömegszervezet: a MaDisz, SZIM, SZIT, NISz, FISz, NEKOSz, Cserkészek, Utőrők stb., a középiskolák, sőt a főiskolai diákság is dolgozócsoporthoz, brigádhoz építi saját városát.

A dolgozók anyaggal, munkával segítik a fiatalokat

Az ifjúság akcióját a politikai pártok, elsősorban az MKP támogatja. De a szakszervezetek, mozgalom, Szeged városa és minden más közület mellett van.

Az ipari, üzemi munkásság rohammunkával, önkéntes túlórákkal járul az ifjúsági városhoz. Minden jelentős szegedi

üzem, vállalat természetben — építőanyagot, gépezzel, felszereléssel, berendezési tárgyakkal segíti ennek a tervnek megvalósítását.

Ezt a segélyezési akciót nemcsak Szegedre, de a környékre is kiterjesztik.

Ami eddig megvalósult

A hároméves terv decemberi beruházási előirányzatában az ifjúsági város tanoncotthona részére 30.000 forintot biztosítottak már. Azonkívül biztosították az MNDSz 1000 gyermekes ebédeltetési akciójában az ifjúsági városban létesítendő nagy konyha- és ebédlőtermek berendezésére szükséges összeget.

A hároméves terv januárban, februárban s azt követő hónapokban fokozatosan több és több lehetőséget nyújt ahhoz, hogy ezt a minden szegedi fiatal megmozgató szép elgondolást hónapról-hónapra, évről-évre, a hároméves terv megvalósításával párhuzamosan életrekeltsék és a fiatalok átvesszék nagy otthonukat, a szegedi Petőfi Sándor Ifjúsági Várost.

„Nehézipar”

írta: SUGAR JENŐ, a Szegedi Általános Nemzeti Színház tagja.

A színész nemcsak a színpadon alakít, elestett szegényem-bert, elutasított ágyúsnőt — az életben is bőven van része az ilyen szerepek alakításában. Ez nyilván azért van, mert a sors bölcsen tudja, hogy az igaz, mindenestül vérből színésznek át kell érezni szerepét: a figurát, amelyet a színpadon életre kell. Ez és semmi más oka nem lehet annak, hogy manapság egész csapat színész szerződés hiányában veszi nyakába a világot és indul el — ágyúsnőt alakítani. — Az elmúlt váharos időkben nekem sem volt szerződés, hát hozzáálltam egy új alakításhoz.

Ugy történt, hogy egy színésztörténelmi könyvre gyűjtöttem előfizetőket — valahol Magyarországon. Mit tagadjam, nehezen ment a dolog. A kisimeltek sehogysem hagyták magukat meggyőzni arról, hogy a felkínált színész-történelmi könyv életük nélkülözhetetlen eleme. Különösen az egyik nagy iparvállalat gyártelepén volt nehéz a helyzetem: Azzal az indoklással, hogy a gyár területére idegeneknél illos a bemenet — megakadályozták, hogy „dolgozzam”, azaz, hogy a színész-történelmi könyv ágyúsnői szerepét „alakítsam”.

Merész lendülettel elhatároztam, hogy bemegyek a „vezér”-hez. Azt mondogatták róla, valamilyen nagy barátja volt a színháznak, amár lehet, hogy „színház” alatt — szubrett, vagy görlice értendő, de hát kicsire nem nézünk. Fogtam magam és beállítottam a „vezér” előszobájába.

Égész sereg várakozó ült már a teremben. A titkár azzal biztatott, hogy „ma már” aligha kerül rám a sor. Megadva magam sorsomnak, leültem a többiek közé és vártam. A titkár közben már negyedórát a vezérnél volt. Töprengéseimből a titkár ur hangja ébresztett fel: — Van itt valaki a Nehézipartól? — kérdezte. Egy lélek sem mozdult meg. Villámgyorsan határoztam. Nehézipari istenem!... és jelentkeztem. — Bent vagyok a „vezérnél”, rossz kedvűen fogadott. Ingerült, ideges, haragszik a Nehéziparra... rámként!

— Kérem, ez felháborító; én 62 milliméteres golyóscsapágyat rendeltem, Önök pedig 67 milliméteresot szállítottak: ez szándékosan, érte?

— Igenis, vezérigazgató ur... azonban...

— Semmi azonban! Önök hibásak!...

— De vezérigazgató ur kérem egy kis tévedés...

— Semmi tévedés... A tények beszélnek!

— Igen... igen... vezérigazgató ur, csak azt szeretném tisztázni megjegyezni...

— Ne jegyezzen meg semmit! Önök hibás csapágyat szállítottak és pontum! A hiba Önöket terheli. Ne mondjon semmit! — Csengett a titkárnak.

— Kérem, hozza he a 6452-

es számú rendelési másolatot.

Pillanatok múlva egész csomó rajtot tartt elém, mondván:

— Nézze meg, mert úgy látom, Ön még mindig kételkedik álláspontomban. 62 milliméter... igaz?

— Igazgató uram, tökéletesen igaza van. De mégis meg szeretném magyarázni, hogy mi itt a tévedés.

Vasillaszemek meredtek rám s én, mielőtt szavamba vághatt volna, kiböktem:

— En ugyanis nem attól a „Nehézipartól” való vagyok, amelyik a hibás csapágyakat szállította; azonban én is egy nehéz ipart képviselek; egy színész-történelmi könyv részére gyűjtök előfizetőket... úgy gondolom, ennél nehezebb ipar talán nem is létezik... Ezért jelentkezem a titkár ur azon kérdésére, van-e itt valaki a Nehézipartól?

Az én vezérigazgatóm arca mosolyba lágyult és megbocsátolag mondta:

— Uram, Ön valóban olyan ötletesnek bizonyult, hogy honorálni kívánom, miben állhatok szolgálatára?

— Fizessen elő vezérigazgató ur, az általam képviselt színész-történelmi könyvre.

— Kérem, mondta, ez a feleségem reszorija, no, de meny nyibe kerül ez a könyv?... és megrendelte, majd pedig megengedte, hogy a gyártelepre beléphessek és a tisztviselőket megakvizáljam...

Igy voltam én a „Nehézipar” képviselője. Sajnálom, hogy erről a szereplésemről kritika nem jelent meg, mert igen élet-hűen „alakítottam”.

A 3 éves terv sikeréért dolgozik!

Magyar Kender-, Len- és Jutáipar Rt.

Gyártelep: Ujszeged, Alsókikötő sor 61-64.

Telefon 4-65, 5-44.

Központi Iroda:

Budapest, V., Wekerle S.-u. 8.

Telefon: 188-996.

A Mikszáth Kálmán-utcai kereskedők és iparosok

kellemes karácsonyi ünnepeket kívánnak

Délmagyarországi Cipőgyár Rt.

Szeged, Moszkvai-körút 7. Telefon: 589.